

**Riktlinjer för att underlätta en
verkningsfull dialog mellan å ena sidan
behöriga myndigheter som utövar tillsyn
av försäkringsföretag och å andra sidan
de lagstadgade revisorer och
revisionsbyråer som utför den
lagstadgade revisionen av
försäkringsföretag**

Inledning

- 1.1. Enligt artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse¹ ska Eiopa, med beaktande av nuvarande tillsynspraxis, utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheter som utövar tillsyn av försäkringsföretag. Syftet är att en verkningsfull dialog ska kunna inrättas och upprätthållas mellan de behöriga myndigheter som utövar tillsyn av försäkringsföretag och de lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgad revision av sådana företag. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan kallat Solvens II-direktivet)², i synnerhet artiklarna 68 och 72, anges rättsliga krav på att lagstadgade revisorer omgående ska rapportera varje förhållande som kan antas få allvarliga följder för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning eller administrativa organisation, med syftet att stärka tillsynen av försäkrings- och återförsäkringsföretag och skyddet av försäkringstagarna. Utöver skyldigheten att rapportera sådan information om allvarliga fakta och incidenter kan tillsynsarbetet stödjas genom en verkningsfull dialog mellan tillsynsmyndigheter och lagstadgade revisorer och revisionsbyråer.
- 1.2. Eiopa har i nära samarbete med Europeiska bankmyndigheten (nedan kallad EBA) undersökt gällande praxis för tillsynen när det gäller kommunikation mellan å ena sidan behöriga myndigheter som utövar tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag i EU och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES) och å andra sidan lagstadgade revisorer och revisionsbyråer för dessa försäkrings- och återförsäkringsföretag som är föremål för tillsyn. Alla tillsynsmyndigheter som ingick i bedömningen har regelbundna och tillfälliga kontakter och utbyten av synpunkter med lagstadgade revisorer. I de flesta fall bygger interaktionen dock inte på en formell uppsättning regler eller bestämmelser. För att underlätta en relevant och verkningsfull dialog – utanför de behöriga myndigheternas behörighet att begära särskild information i enlighet med artikel 35.2 c i direktiv 2009/138/EG och utöver revisorns skyldighet att rapportera enligt artikel 72 i direktiv 2009/138/EG – har Eiopa utarbetat denna uppsättning principbaserade riktlinjer som stöd för Eiopas medlemsorganisationer när de ska upprätta en konsekvent, lämplig och proportionerlig tillsynsmetod.
- 1.3. Dessa riktlinjer utfärdas enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen³.
- 1.4. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- 1.5. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som anges i de rättsakter som det hänvisas till ovan i inledningen.
- 1.6. Riktlinjerna ska börja tillämpas från och med den 31 maj 2017.

¹ EUT L 158, 27.5.2014, s. 77.

² EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

³ EUT L 331, 15.12.2015, s. 48–83.

Riktlinje 1 – Metod för dialogen

- 1.7. Behöriga myndigheter bör se till att dialogen med den eller de lagstadgade revisorer och revisionsbyråer som genomför den lagstadgade revisionen är dels öppen och konstruktiv, dels tillräcklig flexibel för att kunna anpassas till oväntade framtida utvecklingar.
- 1.8. Behöriga myndigheter bör främja ömsesidig förståelse för roller och ansvarsområden för de parter som deltar i dialogen, i linje med kraven på konfidentialitet och tystnadsplikt enligt artikel 34 i förordning 537/2014 och artiklarna 64 till 71 i direktiv 2009/138/EG. Behöriga myndigheter bör i synnerhet se till att all information som utväxlas inom dialogen hålls konfidentiell och inte utgör någon överträdelse av eventuella avtalsmässiga eller rättsliga begränsningar för offentliggörande av information enligt artikel 12.3 i förordning 537/2014 eller artikel 68 i direktiv 2009/138/EG.
- 1.9. Behöriga myndigheter bör se till att det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är föremål för tillsyn förblir den huvudsakliga informationskällan för tillsyn och lagstadgad revision och att den information som samlas i dialogen inte ersätter arbetet.
- 1.10. Behöriga myndigheter bör tillämpa en riskbaserad metod för kommunikationens frekvens och djup för att metoden säkert ska vara proportionerlig. Kommunikationens djup kan skilja sig mellan regelbunden dialog och diskussion av aktuell, brådskande och akut utveckling.
- 1.11. Behöriga myndigheter bör regelbundet bedöma om kommunikationen och informationsutbytet uppfyller målen för dialogen enligt beskrivningen i dessa riktlinjer och anpassa sin metod därefter.

Riktlinje 2 – Beskaffenheten av den information som ska utbytas

- 1.12. Behöriga myndigheter bör överväga att utbyta information som är relevant för dialogens parter med avseende på deras arbetsuppgifter samt informationens väsentlighet och följder.
- 1.13. När de behöriga myndigheterna förbereder och genomför dialogen, och när de kommunicerar med de lagstadgade revisorerna eller revisionsbyråerna, bör de ta upp frågor och information som ska delas som är företagsspecifik, branschspecifik, befintlig och ny. Detta kan innebära att upprätta en standardlista med frågor som ska behandlas i dialogen. Samtidigt bör behöriga myndigheter uppmuntra att lagstadgade revisorer eller revisionsbyråer aktivt bidrar till urvalet av relevanta frågor och relevant information som ska delas.
- 1.14. Behöriga myndigheter bör bedöma vilken information som är relevant för tillsynen av företaget och kan begära relevant information från den eller de lagstadgade revisorerna eller revisionsbyråerna utifrån den bedömningen. Dessa områden kan omfatta, men är inte begränsade till, det externa klimatet för företaget, företagsstyrning och internkontroll, antagande om förmågan till fortsatt drift, revisionsmetod, kommunikation med administrations-, lednings- eller tillsynsorganet och företagets revisionskommitté, värdering av kapital och bedömning av lämpligheten av kapital, investeringar och andra relevanta dokument. Behöriga myndigheter bör också överväga att dela information som gäller det enskilda företaget från nyligen genomförda tillsynsbedömningar eller

granskningar, tillsynsrapportering, tillsynsåtgärder som har ålagts företaget samt problem som påverkar företagets förmåga till fortsatt drift och problem som rör branschen, såsom regulatorisk eller makroekonomisk utveckling. Om företaget ingår i en multinationell försäkringsgrupp bör behöriga myndigheter, särskilt grupp-tillsynsmyndigheter, även överväga att täcka relevanta grupprevisionsfrågor.

- 1.15. När tidsplanen för dialogen med revisorerna fastställs bör behöriga myndigheter vara uppmärksamma på formen av information som finns tillgänglig i olika faser av den lagstadgade revisionscykeln.

Riktlinje 3 – Dialogens form

- 1.16. Behöriga myndigheter bör överväga och välja de metoder och kanaler som är mest lämpliga och verkningsfulla för den enskilda dialogen.
- 1.17. Behöriga myndigheter bör välja en lämplig kombination av metoder och kanaler för dialogen. De ska kunna tillämpas tillfälligt eller regelbundet, det vill säga omfatta både skriftlig och muntlig kommunikation, inklusive telefonsamtal och fysiska möten. Behöriga myndigheter bör skapa förutsättningar för att anordna regelbundna möten och underlätta öppen kommunikation, i synnerhet när dialogen mellan deltagarna först inleds.
- 1.18. Behöriga myndigheter bör för sina interna ändamål föra register över kommunikationen så att utvecklingen av kommunikationen kan tillvaratas.

Riktlinje 4 – Dialogens representativitet

- 1.19. Behöriga myndigheter bör överväga att bjuda in enskilda som företräder den behöriga myndigheten och de lagstadgade revisorerna eller revisionsbyråerna som är kunniga, välinformerade och har behörighet från sin organisation eller sitt företag att utbyta information som är relevant för dialogen.
- 1.20. Behöriga myndigheter bör överväga lämpligt antal och lämpliga roller för deltagare från båda parterna i dialogen, med hänsyn till de frågor som ska diskuteras under dialogen och den särskilda beskaffenheten eller de särskilda förhållanden för företaget eller företagen som är föremål för dialogen.
- 1.21. Behöriga myndigheter bör välja antalet deltagare på ett sådant sätt att en relevant och verkningsfull dialog blir möjlig, samtidigt som diskussionens innehåll hålls konfidentiellt. Behöriga myndigheter bör se till att de primära deltagarna i dialogen är en företrädare för tillsynsmyndigheten som fungerar som teamledare och nyckelrevisorerna. Behöriga myndigheter bör överväga andra relevanta deltagare från den behöriga myndigheten, och dessutom – vid kommunikation med de lagstadgade revisorerna eller revisionsbyråerna – relevanta deltagare bland de lagstadgade revisorerna eller revisionsbyråerna efter ämne, såsom it-expert, redovisningsexperten och aktuarie- eller värderingsexperten.
- 1.22. Under vissa omständigheter och med tanke på de frågor som ska diskuteras bör de behöriga myndigheterna bedöma om det utöver den dialog som beskrivs i punkt 1.19 till 1.21 kan vara till gagn för en verkningsfull dialog att ha trilaterala möten med företrädare för företaget, bland annat dess

revisionskommitté. På motsvarande sätt kan den behöriga myndigheten när det är lämpligt bjuda in behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansmarknaderna eller offentlig tillsyn av revisorer. Även i dessa fall bör de krav på konfidentialitet och tystnadsplikt som anges i punkt 1.8 i riktlinje 1 gälla.

Riktlinje 5 – Frekvens och tidpunkter för dialogen

- 1.23. Behöriga myndigheter bör överväga att schemalägga regelbundna dialoger så ofta som krävs för att dialogen ska bli verkningsfull, med hänsyn till punkt 1.10 i riktlinje 1. Behöriga myndigheter bör utgå ifrån den planerade cykeln för tillsynsinspektioner och lagstadgade revisioner för att välja de lämpligaste tidpunkterna för dialog i samråd med dialogens andra part.
- 1.24. Behöriga myndigheter bör bedöma om en tillfällig dialog krävs på grund av viktiga problem som kommer upp och behöver lösas snabbt.
- 1.25. Behöriga myndigheter bör regelbundet bedöma om den frekvens och de tidpunkter som har valts är lämpliga och proportionerliga i förhållande till inverkan på myndighetens tillsynsuppgift eller på den lagstadgade revisionen av företaget. För försäkringsföretag med hög risk och vars konkurs skulle förväntas få omfattande följder bör behöriga myndigheter överväga att anordna möten varje år för att säkerställa att metoden blir proportionerlig.

Riktlinje 6 – Kollektiv dialog med revisorer eller revisionsbyråer

- 1.26. För att verka för en mer verkningsfull dialog på sektorsnivå och nationell nivå bör behöriga myndigheter överväga att upprätta en regelbunden kollektiv dialog med en eller flera lagstadgade revisorer för att i relevanta fall minst en gång per år ge möjlighet till ett utbyte av synpunkter på aktuell och framväxande utveckling. I likhet med det som anges i punkt 1.22 i riktlinje 4 kan den behöriga myndigheten när det är lämpligt bjuda in behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansmarknaderna eller offentlig tillsyn av revisorer.
- 1.27. Behöriga myndigheter bör se till att ingen företagsspecifik information delas vid sådana möten och att samma krav för konfidentialitet och tystnadsplikt som vid individuella dialoger tillämpas, i enlighet med punkt 1.8 i riktlinje 1.

Efterlevnads- och rapporteringsregler

- 1.28. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopaförordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.29. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller sin tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.30. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer och ange orsaker till bristande efterlevnad inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.

1.31. Om inget svar ges inom denna tidsfrist kommer de behöriga myndigheterna inte att anses uppfylla kraven på rapportering och kommer att rapporteras I enlighet med detta.

Slutlig bestämmelse om granskning

1.32. Dessa riktlinjer granskas av Eiopa.